

Orchid Travel & Tours

98, 1st Floor, D.V.G. Road, Basavanagudi, Bangalore - 560 004.

www.orchidtours.net

**Book early
Get Discount**

ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಲಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸ

3 ದಿನಗಳ ಅಹೋಬಿಲಂ ನವನಾರಸಿಂಹ ಪ್ರವಾಸ

ಪ್ರವಾಸ ಸ್ಥಳಗಳು: ಜ್ಞಾನನರಸಿಂಹ, ಪಾವನನರಸಿಂಹ, ವರಹಾನರಸಿಂಹ, ಕಾರಂಜಿನರಸಿಂಹ, ಮಾಲೋಲನರಸಿಂಹ, ಯೋಗನರಸಿಂಹ, ಭಾರ್ಗವನರಸಿಂಹ, ಉಗ್ರನರಸಿಂಹ, ಭತ್ತವಟನರಸಿಂಹ ಹಾಗೂ ಕೆಳಗಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹ

ಹೊರಡುವ ತಿಂಗಳು : ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್, ನವೆಂಬರ್

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

9900080792

9900080794

7 ದಿನಗಳ ಸಿಂಗಾಪುರ - ಮಲೇಶಿಯ ಪ್ರವಾಸ

ಸಿಂಗಾಪುರ : ಸಿಟಿ ಟೂರ್, ಸೆಂಟೋಸ ಐಲ್ಯಾಂಡ್, ಬರ್ಡ್‌ಪಾರ್ಕ್, ಸಾಂಗ್ ಆಫ್ ಸೀ
ಮಲೇಶಿಯ : ಕೌಲಾಲಂಪುರ್ ಸಿಟಿ ಟೂರ್, ಬಾಟು ಗುಹೆ, ಪುತ್ರಜಯ, ಜಂಟಿಂಗ್ ಹೈಲ್ಯಾಂಡ್, ಜುಹೋರ್‌ಬರ್ ಸಿಟಿ ಟೂರ್
ಹೊರಡುವ ತಿಂಗಳು : ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 25, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

9900080796

9900080793

15 ದಿನಗಳ ಗ್ರಾಂಡ್ ಯುರೋಪ್ ಪ್ರವಾಸ

ಯು.ಕೆ. ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ, ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್, ಜರ್ಮನಿ, ಸ್ವಿಟ್ಜರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್
ಆಸ್ಟ್ರಿಯಾ, ಲಿಚೆನ್‌ಟೆನ್‌ಸ್ಟೈನ್, ಇಟಲಿ, ವ್ಯಾಟಿಕನ್
ಹೊರಡುವ ತಿಂಗಳು : ಅಕ್ಟೋಬರ್ 5

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

9900080794

9900080796

10 ದಿನಗಳ ಚೈನಾ, ಹಾಂಕಾಂಗ್, ಮಕಾನ್ ಪ್ರವಾಸ

ಆಕ್ಟೋಬೆಟಿಕ್ ಶೋ, ಓಸಿಯನ್ ಪಾರ್ಕ್, ಬೀಜಿಂಗ್, ಶಾಂಘೈ
ಸಮ್‌ರ್ ಪ್ಯಾಲೇಸ್, ಮ್ಯೂಸಿಯಂ ಮತ್ತು ಇತರೆ
ಹೊರಡುವ ತಿಂಗಳು : ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

9900080793

9900080792

8 ದಿನಗಳ ಕಾಂಬೋಡಿಯಾ - ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್ ಪ್ರವಾಸ

ಕಾಂಬೋಡಿಯಾ - ಸಿಯಾಮ್‌ರಿಪ್, ಅಂಕೂರ್‌ವಾಟ್, ಟೋನ್ ಸ್ಯಾಪ್
ಸರೋವರ, ತಾಪ್ರಾಮ್, ಬಯಾನ್, ಬಪೂನ್ ದೇವಾಲಯಗಳು,
ಥೈಲ್ಯಾಂಡ್ - ಪಟ್ಟಾಯ, ಕೋರ್‌ ಐಲ್ಯಾಂಡ್, ಸಫಾರಿ ವರ್ಲ್ಡ್ ಹಾಗೂ
ಬ್ಯಾಂಕಾಕ್ ಸಿಟಿ ಟೂರ್, ವಾಕರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್
ಹೊರಡುವ ತಿಂಗಳು : ಅಕ್ಟೋಬರ್ 30

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

9900080793

9900080792

ಪ್ರವಾಸದ ವಿಶೇಷತೆಗಳು

ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪುವವರೆಗೆ, ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇತರೇ ಭಾಷೆ ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲ, ಪ್ರವಾಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಊಟೋಪಚಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು

ಆದರ್ಶದ ಮುಂಬೆಳಗು : ಬಾಲ್ಯದ ಬೆಳಗು ಉಷ್ಣಕಾಲದಂತೆ. ಇನ್ನೂ ಬೆಳಕಿನ ರೇಖೆಗಳು ಮೂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬನಿಯ ಹನಿಗಳು ಒಡೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಸುಕು, ಮಬ್ಬಗತ್ತಲು, ಜೊತೆಗೆ ನೇರಳೆ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರಕಾಶ ಕನವರಿಕೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೋಕಿ, 'ಜಾಡ್ಯ ಬಿಟ್ಟೇಳು, ಬೆಳಕಿನತ್ತ ನಡೆ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅದರ ಚೆಲುವೂ ಅದ್ಭುತ, ಕರೆಯೂ ಆಕರ್ಷಕ. ವಿಸ್ಮಯ, ಬೆರಗು, ಕುತೂಹಲಗಳು ಒಗ್ಗೂಡಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಹೊಸ ಕಿರಣಗಳ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸು ಅರಳುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಬಾಲ್ಯ; ಇದೇ ನಿತ್ಯನೂತನ ಜೀವನ. ಎಲ್ಲ ನಾಳೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಅಲ್ಲೇ; ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ಸಾಧನೆಗಳ ಬೀಜವೂ ಅದೇ.

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಳುವ ಕಥೆಗಳು, ಓದುವ ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಜಗತ್ತು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಯಕ-ನಾಯಕಿ ಯರು, ಪೌರಾಣಿಕ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪಾತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳ, ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶಗಳ ಜೀವಂತ ಮೂರ್ತಿಗಳು. ಕಥೆಯಾಗಿ ಜಡವಾಗಿದ್ದವು ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಜೀವಂತವಾಗುತ್ತವೆ. ಹಲವು ದಿನ, ರಾತ್ರಿ, ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೆ ಅವು ಮನೋರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತವೆ; ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಬಂದು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರೇರಣೆ ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ದೈನಂದಿನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ, ಜೀವನದ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಕನಸುಗಳು ನನಸಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೆ?

ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಗಳ, ಅದ್ಭುತ ಸಾಧನೆಗಳ ಬೀಜ ಬಾಲ್ಯವೆನ್ನುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ರೀತಿ, ಒಂದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಿದೆ, ಏರುಪೇರುಗಳಿವೆ, ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಸ್ತರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹಲವು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಎಳೆಯ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಆಳದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಾನ ಅಂಶವಿದೆ. ಅದು ಸಮಾಜದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಅದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಧನೆಯ, ಉನ್ನತಿಯ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಮೂಲಸ್ರೋತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಾನ ಅಂಶವೇ - ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಕನಸು.

ಹೊಸ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ : ತನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿದ, ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದಕ್ಕೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಲದಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಹಾರಾಡುವ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶವನ್ನೇ ಭೇದಿಸುವ ಹಿಮಾಲಯದ ಶಿಖರಗಳನ್ನು ಕಂಡಾಗ, ಅದನ್ನೇರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಬಯಕೆ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಗರೋಲ್ಲಂಘನ, ದೂರಸಂಪರ್ಕ, ನಕ್ಷತ್ರಗಣನೆ, ಜೀವಜಂತುಗಳ ಜಾಲ-ಇವೆಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಅರಿತಿಲ್ಲದ ಲೋಕವನ್ನು ಅರಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿದವು. ಭಯ, ವಿಸ್ಮಯ, ಹಿಂಜರಿಕೆಗಳಿಂದ ಅಡಗಿ ಮುಡುಕುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಇತರ ಜೀವಿಗಳ ಪಾಲಿಗಾಯಿತು; ಮಾನವನೊಬ್ಬ ಇಡೀ ಜೀವಸಂಕುಲದಲ್ಲೇ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದ. ಅವನು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಯಿತು. ಭೂಮಂಡಲವನ್ನು ದಾಟಿ ಚಂದ್ರ, ಮಂಗಳ... ಇನ್ನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವನೋ! ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಾದದ್ದು ಅವನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಯುಧದಿಂದ - ಅದೇ ಅವನ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ.

ಎಲ್ಲ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ತತ್ತ್ವ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಗಳು ಈ ಸಾಹಸ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಫಲ. ಆದರೆ ಮಾನವ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಲ್ಲುವನೆ? ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದರೂ ಸಾಲದು, ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ - ಇದೇನು ಆರಿಹೋಗದ ದಾಹವೆ? ಹಿಂಗದ ಹಸಿವೆಯೆ?

ಮಾನವ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ನಿಯಂತ್ರಣದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಸುಖಭೋಗಗಳಿಗೆ, ಆನಂದ ಐಶ್ವರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಇನ್ನೂ ಕೊನೆಗಾಣದ ಹುಡುಕಾಟ ಯಾವುದನ್ನು ಕುರಿತು?

ಬಾಲ್ಯದ ಕನಸುಗಳು, ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಬಯಕೆ ಮಾನವನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ, ವಿಚಿತ್ರ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಮುಗಿಯದು. ದೇಹ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಮನಸ್ಸುಗಳು

ಬಯಸುವ ಸುಖ ಲಭಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಗಿಯಿತೆ? ಆ ಸುಖಗಳ ಹಿಂದೆ ಸತತವಾಗಿ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ ಬರುವ ದುಃಖ, ಕಷ್ಟಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ? ಏರುಪೇರುಗಳ, ಧ್ವಂದ್ವಗಳ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಅರ್ಥಶೂನ್ಯವಾದ ಈ ಬದುಕು ಯಾಕೆ ಹೀಗಿದೆ - ಈ ಬಗೆಯ ಆಲೋಚನೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ತತ್ತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ. ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಬಾಹ್ಯಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅರಸುತ್ತಾ ಬಂದವನಿಗೆ, ಅಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬುದು ಒಂದು ಮರೀಚಿಕೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವನು ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು; ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ನಿದರ್ಶನ ಸಿಗುವುದು ಭಾರತದಲ್ಲಿ: ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಗೋಚರವಾದ ಸತ್ಯ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಹೊಸ ಲೋಕವನ್ನೇ ಅವರ ಮುಂದೆ ತೆರೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಂಡದ್ದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ನೈಜ ನೆಲೆಯನ್ನು.

ದಿವ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ : ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶವೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಪರಿಸರ, ನಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿ, ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಈ ಆದರ್ಶಗಳು ನಾವು ಬೆಳೆದಂತೆಲ್ಲ ಬದಲಾಗುವುದನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಕಲಾವಿದನಾಗಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ, ಒಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಲಾವಿದನಲ್ಲೇ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಕಲಾವಿದನೇ ಅವನ ಹೀರೋ, ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವ; ಅವನ ಪ್ರಕಾರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮಾನವ. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಲು, ಅನುಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಈ ಭಾವನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಘಾಸಿಯಾದರೂ ಅವನು ಸಹಿಸಲಾರ. ಆದರೆ ಅದೇ ಹುಡುಗ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದಾಗ ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅವನ ಆದರ್ಶ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಲಾವಿದನಿಗಿಂತ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಲಾವಿದರು ಅದೆಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅತ್ಯುತ್ತಮನಾದವನು ಯಾರು ಎಂದು ಅರಸುವುದೇ ಅವನ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ವಿಭಿನ್ನ ಪರಿಸರದ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಈ ಹುಡುಗನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಗಬಹುದು; ಕಲಾವಿದನ ಬದಲು ಒಬ್ಬ ವಿಜ್ಞಾನಿಯೋ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮುಖಂಡನೋ ಅವನ ಆದರ್ಶವಾಗಬಹುದು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಸೋಲುಗಳು ಅವನನ್ನು ನಿರುತ್ತಾಹಗೊಳಿಸುವುದು; ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಎಳೆದು ತರುವುದು. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಅವನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವನು, ಹೊಸ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಕ್ಷಿತಿಜದತ್ತ

ಮುಖ ಮಾಡುವನು. ಇದು ಜೀವನವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿ. ಆದರೆ ಆ ಶಕ್ತಿಯ ಗಮ್ಯವೇನು, ಅದರಿಂದ ತನಗೆ ಬೇಕಾದದೇನು - ಇದನ್ನವನು ಅರಿತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲೋ, ಇತರರ ಮಹತ್ವತೆಯಲ್ಲೋ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣಿಸುವ ಬೆಳಕು, ಅಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಅಸಾಧಾರಣ ಭವ್ಯತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಒಂದು ಅಂಶ ಅಷ್ಟೇ. ಅದರಿಂದ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ತೊಯ್ದುಹೋದಂತೆ ಕಂಡರೂ, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡರೂ, ಅದು ಕ್ಷಣಿಕ, ನಶ್ವರ ಹಾಗೂ ಅಪರಿಪೂರ್ಣ. ಯಾವಾಗ ದಿವ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ ಅಲ್ಲಿ ಒದಗಿ ಬರುವುದೋ ಆಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗುವುದು.

ಹೌದು, ದಿವ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶ. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಅನ್ವೇಷಣೆ. ಅಂತಿಮತಹ ಅನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲ; ಇಡೀ ಅನುಭವಗಳ ಸರ ಮಾಲೆಯನ್ನೇ ಅಲುಗಾಡಿಸುವ, ಹೊಸ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಚಿನ್ನವಾಗಿಸುವ ಸ್ಪರ್ಶಮಣಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ. 'ಯಾವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಂತಾಗುವುದು?' (ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು ೧.೨.೩) ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲೇ ಈ ದಿವ್ಯತೆಯನ್ನರಿಯುವ ದಿಟ್ಟತನದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಯಾವುದರಿಂದ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೋ ಅದೊಂದೇ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನ. ಅಂತಹ ಪರಾವಿದ್ಯೆಯೇ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ; ಅದರಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಅರಸುವಿಕೆ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವುದು. ಅದೇ ಎಲ್ಲ ಕುತೂಹಲವನ್ನು, ಎಲ್ಲ ದಾಹವನ್ನು ತಣಿಸುವ ಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆಯ ತಾಣ. ಅದನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿ ಹೊಂದಿರುವ ವಿಭಿನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ದಿವ್ಯಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ದೀಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಭಾರತೀಯ ಜನಜೀವನದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಸಮಾನ ಅಂಶ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಇತಿಹಾಸ, ಪುರಾಣಗಳೂ, ವಾಸ್ತು, ಜ್ಯೋತಿಷಿ, ಆಯುರ್ವೇದವೇ ಮೊದಲಾದ ಶಾಖೆಗಳೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತದೆ; ಅದರಲ್ಲೇ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪರಮ ಆದರ್ಶ.

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶ : ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯತೆ ಜನಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಅಂಗಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆ, ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಆ ದಿವ್ಯತೆಯತ್ತ ಮುಖಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಎಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆ! ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯಾಗದ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಗೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ಎಂದು, ಹೇಗೆ - ಇದನ್ನು ಹೇಳಲಾಗದು. 'ಸನಾತನ ಧರ್ಮ'ವೆಂದು

ಹೇಳಲಾಗಿರುವ, ವೇದ-ವೇದಾಂತಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಾಖಲೆಗಳಿಗಿಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಉನ್ನತಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ; ಆಂತರಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಲಭಿಸಿತು. ಮಾನವ ತಲುಪ ಬಹುದಾದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು, ಸಾಧನೆ - ಸಿದ್ಧಿಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಅವನ ಅಂತರಂಗದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮ, ಆಚರಣೆ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದುಬಂತು. ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಭಾರತ ಅನ್ಯಮತೀಯರ, ಅನ್ಯದೇಶೀಯರ ಒಡೆತನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಲೂ ಈ ರೀತಿಯ ಆದರ್ಶಭಾವನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮರೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಮಾನ್ಯತೆ, ಮರ್ಯಾದೆ ಹಾಗೂ ಪೂಜ್ಯಭಾವನೆ ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದ ಮಹಾತ್ಮರು ನಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಂಪರೆ ಮುಂದುವರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದರು ಎಂಬ ಅಂಶ ಗಮನಾರ್ಹ.

ದಿವ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಲಭಿಸುವ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶದ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಭಗವಂತನುನಾದಾಗ ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನ, ಉಪದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಹೊಂದಿ ಅವರ ಆದರ್ಶದಂತೆ ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣದ ಸಮಗ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಜೀವನವನ್ನು ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಆದರ್ಶದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ. ಅಂಥ ಆದರ್ಶ ಕಾಲಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲೇ ಆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಲಭ್ಯವಾಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಎಂದರೆ ಸಾಧಕನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ. ಅದು ಹಲವು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭಗವತ್ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಾಧನೆಯ ಕಾಲಮಿತಿ ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಾಗಿರಬೇಕು ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧುಸಂತರು, ದೈವೀಪುರುಷರು, ಅವತಾರಪುರುಷರೇ ಮೊದಲಾದವರ ಆದರ್ಶ, ಅವರ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಚ್ಚಳಿಯದ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುತ್ತದೆ.

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿ: ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಅಂತಿಮ ಮಿತಿ ಎಂಬುದೊಂದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಿತಿಗಳೂ ಲಯವಾಗಿ, ಎಲ್ಲವೂ ಅನಂತದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿ ದೈವೀ ಅನುಭವದ ಉನ್ನತ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಲುಪುವುದೋ ಅದೇ

ಪರಿಪೂರ್ಣತೆ. ಯಥಾ ನದ್ಯಃ ಸ್ಯಂದಮಾನಾ ಸಮುದ್ರೇಽಸ್ಯಂ ಗಚ್ಛಂತಿ ನಾಮರೂಪೇ ವಿಹಾಯ - 'ಹೇಗೆ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿಗಳು ನಾಮರೂಪಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವವೋ' ಎಂದು ಮುಂಡಕೋಪನಿಷತ್ತು (೩.೨.೮) ಆಪೂರ್ಯಮಾಣಮಚಲಪ್ರತಿಷ್ಠಂ ಸಮುದ್ರ ಮಾಪಃ ಪ್ರವಿಶಂತಿ ಯದ್ವತ್ - 'ಪೂರ್ಣವಾಗಿಯೂ ಅಚಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನದಿಗಳ ನೀರು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವವೋ' ಎಂದು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯೂ ಈ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ. ಜೀವನದ ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿ, ಅತ್ಯುನ್ನತ ಆದರ್ಶವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕಡೆಯ ಪಕ್ಷ ಮಾನವತ್ವವೆಂಬ ಮಿತಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟವರು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ 'ಮಾನವತ್ವ'ವೆಂಬ ಮಿತಿಯನ್ನೂ ದಾಟಿ ಅನಂತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೋ, ಅಂತಹ ಆದರ್ಶ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯುಚ್ಚವೆನಿಸುವುದು. ಹೀಗೆ ಪರಿ ಪೂರ್ಣತೆ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಿತಿಗಳಾಚೆ ನಿಂತು, ಎಲ್ಲ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಮೀರಿನಿಲ್ಲುವ ತನ್ನ ಅವ್ಯಕ್ತ ಮುಖವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು. ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಅನುಭವವೆಂಥದು? ಉಪ ನಿಷತ್ತುಗಳು, ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರೇ ಮೊದಲಾದವರು ಈ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹಲವು ಬಗೆ ಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅನಂತವನ್ನು ಸೀಮಿತ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವಷ್ಟೇ; ಆದರೆ ದಿವ್ಯತೆಯ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ಪಡೆದವರ ಮಾತೂ ದಿವ್ಯವೇ, ಅದರಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಅರ್ಥವೂ ಅನಂತತೆಯ, ಅನಿರ್ವಾಚ್ಯದ ಸೂಚಕವೆ.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ತಮಗಾದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವವನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಮನಮಠವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಏನಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು! ಒಂದು ಮೇರೆಯಿಲ್ಲದ ಅನಂತ ಚೈತನ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿಯ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಕಂಡೆ! ಎಷ್ಟು ದೂರ ನೋಡಿದರೂ ಎಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅದರ ಉಜ್ವಲವಾದ ತರಂಗಮಾಲೆಯು ಬೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ನುಂಗುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ ಮಹಾವೇಗದಿಂದ ಮುಂದುವರೆಯಿತು! ಕಾಣುತ್ತ ಕಾಣುತ್ತ ಅದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು; ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಮುಳುಗಿಸಿತು. ತೇಲಿ ಮುಳುಗಿ ಎದ್ದೇಳುತ್ತ ಪ್ರಜ್ಞೆತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ!" (ಲೀಲಾಪ್ರಸಂಗ, ಪು.೧೪೧)

ಇದೇ ರೀತಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತಮ್ಮ 'ಸಮಾಧಿ' ಎಂಬ ಕವನದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭೂತಿಯೂ ದಿವ್ಯವಾದ ಅವಸ್ಥೆಯ ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶಪುರುಷರು,